

vissimi tui partus sub aspectum proferat? Unicum ego nunc amice indicabo, quod emendes, si est adhuc integrum, priusquam Eumenius resciat. Erit iste post duos Cæsarienses ante allatos nummus tertius de quo nunc conferre tecum sermonem institui. Pag. 351. nummum Volusiani affers. IMP. C. VA. F. GAL. VEND. VOLVSIANO. AVG. Dic tu primum ubi talem videris, ne quis reconcinnatum a te malevolus suspicetur. Habet Occo sane, pag. 458. IMP. C. VA. F. GAL. VIND. VOLVSIANO AVG. Tu pro VIND. reponis VEND. Cur autem? Quoniam in nummo Græco, quem alibi affers, scriptum est, ΑΥΤ. Κ. ΓΑ. ΦΙΝ. ΓΑΛ. ΟΥΕΝΔ. ΟΥΟΛΟCΙΑΝΟC. CEB. Ita nos quidem legimus in perraro Cimelii Droniani nummo, & in altero rursus, Α. Κ. ΓΑ. Φ. ΓΑΛ. Β. ΒΟΛΟΥCΙΑΝΟC. ΕΥ. Verum, mi homo, qui Latinis Vindex est, quod nomen gessit adsertor ille libertatis a Nerone, idem Græcis est litteris permutatis ΟΥΕΝΔΙΞ, sive ΒΕΝΔΙΞ: ut qui Britannicus illis est, idem istis ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟC est appellatus: & νῆσι Βρετανίδες Dionysio Periegetæ, v. 566. & Βρεντέσιον Marciano Heracleotæ v. 363. quod Latinis Brundisium & Britannia est. ΟΥΙΝΔΙΞ quidem Plutarcho in Galba dicitur, Xiphilino ΒΙΝΔΙΞ. Sciscitare autem ex aliquo Græce perito, num vel hoc indicio uno, ut alia desint, prodant isti scriptores, quo sint sub cælo nati: qui nescierint Græci sermonis euphoniā postulare, ut ΟΥΕΝΔΙΞ sive ΒΕΝΔΙΞ per metathesim litterarum dicatur, qui Latinis Vindex est: perinde atque cum Μιθριδάτην iidem appellant, quem dici Μιθραδάτην ab his qui in Græco tractu nati & alti sint, oportuit. At festiva tua est huiusce nummi interpretatio: *Imp. Cæsari Vandalico Finnico Galendico Vendenico Volusiano Aug.* Primum, unde tot tituli triumphorum Volusiano adseruntur, quorum ne unus quidem in Treboniani patris nummis apparet? quomodo tot partæ anno uno victoriæ, quot a nemine Augustorum priorum annis pluribus? In Finnam sive Finlandiam, aut in Vandaliā usque penetrasse arma Romana, quis unquam somniavit præter te? ΓΑ deinde Γανδαλικός exponis, &, Latine putas Vandalicum reddi posse: quis vero hic risum contineat? Vandalos, inquis, Finnos, Galindas, & Vendenos Baudrandus recenset verbo *Vendeni*, cum Ptolemæo. Fallis, o bone: longissime abfuit Vir Cl. Baudrandus ab hac imperitia. Nullos enim uspiam ille Vendenos, sed Venedos habet, quos Lithuanos esse arbitrat, a Venedico sinu cognominatos, qui nunc sinus est Dantzicanus. Galindas idem in Prussia collocat, Ptolemæum secutus, qui pariter lib. 111. cap. v. non Vendenos, sed ΟΥΕΝΕΔΑΣ *Venedas* habet. Dic præterea, fodes, an usquam Germanici, Dacici, Parthici, Armeniaci cognomina videris in nummis præponi vel nomini Augustorum vel ipsi Augusti titulo. Quæ hic ista igitur novitas, vel potius barbaries est? In Caii quidem & Claudii nummis plerisque Græcis Germanici nomen Augusti titulo præponitur in hunc modum: ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ, & ΤΙ. ΚΛΑΥΔ. ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. quoniam videlicet non tam ibi titulus victoriæ, quam gentilitium a Germanico deductum nomen est, quem fratrem alter, alter patrem habuit. Sed quid isthæc te exempla juvant? Lege ergo, si me audis, ΑΥΠΚΕΡΑΤΩΡ Καῖσαρ Γαλέριος Φίνιος Γάλλος ΟΥΕΝΔΙΞ sive ΒΕΝΔΙΞ ΟΥΟΛΟCΙΑΝΟΣ sive ΒολοCΙΑΝΟΣ Σεβαστός, in altero ΕΙCΕΒΗC ΠΙΝC. In Latino, *Imp. Cæsari Galerio Finio Gallo Vindici Volusiano Aug.* Nam Occonem proclivi lapsu in suo legisse VA pro GA Græci nummi admonitu credam, donec Latinum videro. Quot hic igitur nomina Volusiani sunt? quot Herennii fuere iisdem temporibus. Q. HER. ETR. MES. DECIVS AVG. *Quintus Herennius Etruscus Messius Decius Aug.* & Hostiliani fratris, C. VALENS. HOSTIL. MES. QUINTVS.

